

[Poul Møller.]

på jorden, men den luftige rummand sidder stadig, hvor han var.

Hvad angår kapitalmarkedet og arbejdsmarkedet, er jeg naturligvis glad for den højtærede statsministers tilsagn.

Jeg har til sidst et spørgsmål. Jeg ved ikke, om det er udenrigsministeren, justitsministeren eller statsministeren, der står bag det, det drejer sig om. Jeg læser i dag til morgen i Politiken, at fremmedpolitiet har lagt sin kurs om, således at man i fremtiden sender flygtninge fra Østeuropa ud af landet, hvis de hopper af her i Danmark, medmindre de kan dokumentere, at de er politisk forfulgte. Jeg synes, det er meget sørgeligt at se. Jeg synes, det vidner om, at Danmark, som på mange områder ønsker at gå ind for mindretallene og være tolerant, nu er nået dertil, at man vil sende folk tilbage til sikre straffeforanstaltninger i de lande, de er kommet fra. Jeg synes ikke, folketinget kan slutte sit arbejde, uden at vi får en redegørelse for, om der foreligger en ny praksis, således som det er nævnt i dagbladet Politiken i dag til morgen.

Baunsgaard: Må jeg indlede med at takke den højtærede statsminister for det tilsagn, der var indeholdt i det svar, han gav mig på mine bemærkninger om de manglende forhandlingsmuligheder eller den manglende forhandlingsvilje omkring de tanker om en ny forsvarsordning, som det radikale venstre har ført frem.

Statsministeren gav udtryk for, at det ikke var rigtigt opfattet af mig, at der fra regeringens side ikke skulle være forhandlingsvilje, og at den invitation til forhandling, som den højtærede forsvarsminister havde fremsendt til de fire partier, der stod bag den nugældende forsvarsordning, skulle være et udtryk for regeringens forhandlingsvilje. Det er jeg selvsagt glad for at få konstateret, men jeg må jo sige, at så har den højtærede forsvarsminister ikke evnet at give udtryk for, at det var det, der var meningen med hans invitation. Jeg har forstået, at den snarere kom som et svar på den anmodning, jeg fremsatte ved behandlingen af de økonomiske forslag i marts, og hvor jeg henstillede til forsvarsministeren at tage en drøftelse om mulig-

hederne for yderligere besparelser i det kommende år på de militære udgifter.

Når jeg har fået den opfattelse, hænger det bl. a. sammen med, at den højtærede forsvarsminister allerede dagen efter det radikale venstres landsmøde i en udtalelse til Information, nemlig mandag den 17. maj, meddelte, at de radikale tanker ikke var forenelige med de forpligtelser, vi havde som medlem af NATO. Det var just det, jeg gjorde opmærksom på i går. Denne forhåndsstillingtagen, begrundet i, at det kunne man ikke af hensyn til det, man var forpligtet til, af hensyn til NATO, kunne jeg ikke anse for at være realistisk, når man dog måtte erkende, at der var en tydelig ændring i NATO-strategien.

Nu forstår jeg imidlertid, at man er indstillet på at tage en realistisk drøftelse, og det er jeg selvfølgelig tilfreds med, men jeg vil dog gerne for at gøre det ganske klart også understrege, at det radikale venstre ikke i denne sag stiller sig tilfreds med proformaforhandlinger. Vi ønsker virkelig at få en tilbundsående drøftelse omkring ændringerne i forsvarsordningen. Når vi gør det, hænger det sammen med en sikker fornemmelse — som jeg ikke tror kan være fremmed for nogen, der beskæftiger sig med dansk politik — af, at medmindre vi finder frem til en ændret forsvarsordning, en radikal omlægning af vor forsvarsordning, undgår vi ikke endog meget betydelige stigninger i forsvarsudgifterne. Jeg tror ikke, man i den almindelige økonomiske situation kan være tilfreds med uden nærmere undersøgelse af grundlaget for hele vor forsvarsordning blot at tage til efterretning, at en sådan udvikling skulle indfinde sig.

Den højtærede udenrigsminister var inde på en række problemer, herunder også den diskussion, der var mellem ordførerne i går omkring Vietnamproblemet, og den højtærede udenrigsminister sagde, at der ikke fra USAs side var rejst ønske om, at Danmark skulle tilslutte sig USAs politik i Vietnam. Det er jo udmærket, men jeg tror ikke, at vi skal indstille os på, at det selv for et lille land, når det dog er med i et forsvarspolitisk samarbejde, er nok at indskrænke sig til, jeg må vel sige forsigtige beklagelser, udtalelser om, at man er betænkelig over for den politik, som et